

δώρου Κομνηνοῦ]. Отъ надписа, прочее, се вижда, че тукъ сѫ били изобразени българската царица Ирина, дъщеря на киръ Теодоръ Комнина, и нейниятъ синъ Михаилъ II Асъня. Населението на погърчения български градецъ разказва и днесь, че тукъ сѫ изобразени ктиторите на храма, ако и да е изказано мнение¹⁰⁷⁾, че храмътъ е билъ построенъ по-рано — именно, презъ XI в. Съвместното изображение на Михаилъ II Асъня и майка му Ирина въ костурската църква намира своите успоредици въ изображенията по монети отъ времето на този владѣтель¹⁰⁸⁾. Тази съвместност се обяснява, очевидно, съ това, че Ирина е била съуправителка на своя синъ¹⁰⁹⁾. Това изображение ще да е било направено — приемайки най-обща датировка — презъ царуването на Михаилъ II Асъня, след., между 1246 и 1257 год. Презъ 1246 год. Михаилъ II Асъня е билъ дете на 9—10 години¹¹⁰⁾, докато въ това изображение е представенъ по-възрастенъ. Въ края на 1246 год.¹¹¹⁾ подъ властъта на имп. Ивана Ватаци се намирали градовете Солунъ и Бероя, а земите по-нататъкъ и западно отъ града Платамонъ (*Πλαταμών*) въ Тесалия¹¹²⁾, заедно съ Битоля, Охридъ и Прилепъ, се намирали подъ властъта на епирския деспотъ Михаилъ II Ангела, докато градовете Воденъ, Старидолъ¹¹³⁾, Острово (*[Γ]Οστροβύ*) и тѣхните околности (τὰ περὶ ταῦτα) били подвластни на Теодоръ Комнина¹¹⁴⁾. Въроятно подъ властъта на Теодоръ Комнина тогава

¹⁰⁷⁾ Вж. Ορλαύδος, оп. с., р. 106.

¹⁰⁸⁾ За монети съ подобни изображения вж. Н. Мушковъ, Монетите и печатите на българските царе, с. 71 сл.; Една нова сребърна монета отъ царица Ирина съ сына ѝ Михаила (= Сборникъ В. Н. Златарски, София 1925, сс. 185—186).

¹⁰⁹⁾ Ср. Златарски, п. с., с. 428 сл.

¹¹⁰⁾ Ср. Златарски, п. с., с. 429.

¹¹¹⁾ За тази дата ср. Ив. Дучевъ, Приноси къмъ сръбновѣковната българска история, с. 205 и бел. 7. За събитията общо вж. сѫщо Златарски, п. с., с. 435 сл.

¹¹²⁾ За този градъ ср. Μηλιαράκη, оп. с., pp. 128, 331, 375, 534.

¹¹³⁾ Мѣстонахождението на тази крепость е неизвестно: ср. Μηλιαράκη, оп. с., р. 375 п. 3; Златарски, п. с., с. 436.

¹¹⁴⁾ Г. Асгоролита, оп. с., р. 84, 16—22; ср. Μηλιαράκη, оп. с., р. 375; Златарски, п. с., с. 436; изразътъ на Г. Акрополита πρὸς δύσμας ἀπὸ τοῦ Πλαταμῶνος не означава „до предѣлите на Платамонъ“, както превежда Златарски, а точно „τὰς πρὸς Δύσιν τοῦ Πλαταμῶνος χώρας“ „на западъ отъ Платамонъ“, както го тълкува Милиараки.